

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918. P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Етика праці і добродійності

Президент Ніксон заявив недавно, що він не може одночасно носити двох члів навіть трьох „капелюхів“: голови держави, голови партії і найвищого командувача збройних сил. Тому він заловив, що обмежитися під час виборчої кампанії „одним капелюхом“ — голови держави і не буде втручати до міжпартійної полеміки. Проте, Ніксон має раз-у-раз нагоду формулювати своє становище щодо державних проблем так, щоб підкреслювати різницю між республіканськими і демократичними кандидатами на президента. Не називаючи імені свого суперника, Річард Ніксон виразно таврує Джорджа МекГоверна за його ліберальне становище в різних справах.

Так зробив Ніксон у промові до Американського Леґіону, де виступив рішуче в обороні збройних сил Америки, які повинні бути найсильнішими у світі, отож проти проєктованої МекГоверном редукції бюджету оборони на 30 мільярдів дол. Президент використав День Праці, щоб у радіо- і телевізійній промові, зверненій безпосередньо до робітництва, чи пак до всього працюючого американського світу, підкреслити різницю між тією засадничою філософією Республіканської партії, яка кладе найбільшу вагу на одиницю, її праці і її етиці, та філософією Демократичної партії, яка — за зразками соціалізму — хоче перекинути на державу справи добробуту, хатнього бюджету, різних турбот кожного окремого громадянина.

Однак, президент Ніксон, проігнорвавши „етичну праці“, „етичну добродійності“, що її вібіт пропонує сенатор Джордж МекГоверн, напевно не переконав ані МекГоверна, ані його прихильників, які мають чимало рації у тому, що таврують нинішні відносини в Америці, де існують аж надто великі і яскраві різниці у стані посідання громадян і де так багато осіб мусять користуватися державною добродійністю, так званім „велфаром“. Сенатор Джордж МекГоверн здобув свій величезний, ніким не передбачений успіх у правоборах, найгостріше тавруючи відомий факт, що працюючим людям стягається з платені оплати на суєспільну й шпитальну безпеку, і що всі вони мусять платити безпосередні та посередні податки, але багаті знаходять у податковій системі стільки „щільнв“, що можуть просмикуватися крізь них, не платячи ніякого прибуткового податку. Між „етикою праці“ й „етикою добродійності“ існує безумовно виражена лінія: поділу, але інтерес американських громадян і американської держави лежить, мабуть, таки посередіні, аберігаючи систему вільної ініціативи і вільного суперництва, але й не допускаячи до зловживань тією системою великими промисловими корпораціями.

Росіянин про злиття націй

У доповіді російського письменника Александра Солженіцина, яку він написав з приводу призначення йому Нобелівської нагороди і яка була опублікована російською й іншими мовами за кордоном, окреме місце присвячене реалізованій кремльській режимом усіма засобами морального терору і русифікації проблеми т. зв. злиття націй. „За останній час, — каже А. Солженіцин у своїй доповіді, — модними стали розмови про нівелювання націй, про зникання народів, про котел сучасної цивілізації. Я не згідний з тим, що обмірковуювання цього — це окреме питання. Тут доречно тільки сказати: зникнення націй збудило б нас не менше, як те, коли б усі люди уподібнилися в один характер, в одне обличчя. Нація — це багатство людства, це узагальнення його особливості, кожна найменша із них має свої окремі барви, криє в собі особливу форму Божого задуму...“

Ствердження А. Солженіцина — людини „з того боку“, особливо актуальне у теперішній дійсності, коли режим поставив усі засоби на знищення націй, їх самобутності, національних культур і мов.

Висловлюючи своє ствердження, А. Солженіцин пов'язав його тісно з ролюю і значенням літератури в сучасному світі, визнаючи її, як живу пам'ять нації, яка пририває і зберігає в собі всю минулу історію і водночас із мовою також національну душу. „Горе тій нації, — ствердив у своїй нобелівській доповіді А. Солженіцин, — література якої переривається втручанням сили: це не тільки порушення „свободи друку“, це закриття національною серця, звичення народної пам'яті. Нація не усвідомлює самої себе, вона позбавляється духовної єдності, при загальній нібито розмовній мові співгромадян раптом перестають розуміти одне одного. Відходять і помирають німі покоління, неспроможні розповісти про себе ні самим собі, ні нащадкам...“

Мало-хто глибше й виразніше вивів картину того, до чого веде здійснюване Московією злиття націй, як Солженіцин у своїй нобелівській доповіді.

ЗАМАХ НА КОРОЛЯ

Ліон, Франція. — Уже в друге Гасана II, король Марокко, в Північній Африці, щасливо врятувався від замаху змовників. Офіцери його армії стріляли на літак, коли король вертався із Франції, із свого маєтку, де він звичайно працює в голф. Замах стався 16 серпня. Минулого, 1971 р. замах у Шкіраті в Марокко вбив багатьох кривавих жертв. Змовники побивали також і гостей на прийнятті у короля.

Замах на монархів або убивства коронованих осіб в арабських країнах стали майже „популярним явищем“. На короля Йордану Хусейна полюють його противники уже не один рік. 1958 року замаховці в Ірану убили а Багдаді короля Фейсала і його родину. Три роки тому офіцери армії в Лівії скинули свого монарха і створили військову диктатуру. Ще 1952 р. військові старшини прогнали короля Єгипту Фарука і проголосили в Єгипті республіку. В Ємені офіцери пробували скинути монарха — ймама з допомогою єгипетського війська.

Тепер в арабських країнах монархи панують в Саудівській Аравії, в Йорданії, в Марокко та в малих князівствах, багатих на нафту, в Терській затоці.

Участь офіцерів у революційних рухах проти монархів не новина в історії. Товариства так званих „деабристів“ проти царя Миколи Першого 1825 року зорганізували офіцери, між ними також українці — Яків Драгоманів, Іван Горбачевський та інші. Мабуть, офіцери, що мають команду над військом, ближче знають потреби народних мас, з яких виходять солдати і зачать недостачі, неспорядки й усюди злочинні самодержавних монархів, що керують державою за правилами: „Так я хочу і так намагаюся“.

Влада Гасана II в Марокко абсолютна, король спирається на класу великих землевласників, що розішлю живуть коштом убогого селянства. Значна частина старшин армії в Марокко вийшла із народних низів, і цим людям не подобається суєспільна несправедливість і всякі неспорядки в адміністрації, хабарництво та занедбування освіти в країні. Ці офіцери уважають, що корінн зла в особі короля Гасана і в самій інституції монархії. Вони знають, що в арабських країнах, де немає монархії, настало поліпшення життя народних мас.

Як глибоко зайшла ненависть до необмеженої влади короля Гасана, показує факт, що в змові проти короля взяв участь командир армії Уфкрі. Цей міністер був найближчою до короля особою, і йому Гасан абсолютно довіряв. Уфкрі виступив перед цим противником Гасана кривавими репресіями. Може він надівся, що король, маючи абсолютну владу, заведе в Марокко реформи? А може побачив, що ґрунт під монархією в Марокко гнилий, а тому вирішив, що краще присягнути до противників монарха, щоб урятувати свою поодинокість у новому уряді?

Олександр Май

ПРАВДА, ПРІНЕСЕНА З БУКОВИНИ

Сьогодні до його кабінету ніхто не заходив, бо знали, що у Федора Гнатовича Мацидонського, д р е к т о р а Чернівцького т е х н і к у м радянської торгівлі поганій настрої. В такі дні краще йому на очі не навертатися. І викладачі і студенти обміняли його кабінет, наче печеру, в якій причаївся хижак.

Федір Гнатович сів під помурний. Його непокоїли думки про втрачений партійний актив і особливо виступ першого секретаря обкому партії Олександра Семеновича Григоренка.

„І чого він хоче від мене? Невже знову хтось накалав?“ — І Федір Гнатович дошукався причин, від яких захитався його кар'єра.

А все почалося з того дня, відколи його звільнили з посади голови виконкому обласної ради депутатів трудящих.

На мить він заплончів очі і став пригадувати краєць часу, коли мав необмежену владу в З а с т а в н я н с ь к о м у р а й о н і, де протягом багатьох років був першим секретарем райкому партії.

Хто тоді міг до нього приступити?

Навіть колишній осавула не мав такої влади над підлеглими кріпаками, якою вживався секретар райкому.

У своєму районі він був справжнім володарем, перед котрим все схилилося ниць. Він умів користуватися владою.

В районному місті Заставня йому належав найкращий будинок, де колись жила румунський примар Думітреску.

Але румунський примар був лігшею проти нього. Думітреску мав багато клопотів. Треба було вгамовувати незадоволенних заставнянських селян, які раз-у-

вбито 37-го року нашої ери.

На троні російських царів був 1796-1801 року син Катерини II Павло I. Його батька — Петра III вбили за згодою Катерини її фаворити — офіцери Орлови. Павла I, що був, як і його батька, несповна розуму, вбили теж офіцери гвардії, і про підготовку до вбивства знав його син — Олександр, наслідник трону.

Царя Олександра II вбили революціонери бомбою, яку спорудив українці — учений хемік Микола Калігула.

Таких прикладів в історії дуже багато. Із роду засновника Римської династії Юлія Цезаря (його вбито 44 року перед Христом) був імператор Гай Цезар на прізвисько Калігула („чобіток“). Цей самодержавний володар Римської імперії став душевнохворим психопатом: він уявив себе найбільшим генієм і звелів позрізувати голови в стунках філософів, воєвників тощо, які стояли його полцях і садах, та насадити на ті статуї зображення його власної голови. Діявства імператора Калігули викликалі проти нього гнів у його власній гвардії. Калігуло

вбито 37-го року нашої ери. На троні російських царів був 1796-1801 року син Катерини II Павло I. Його батька — Петра III вбили за згодою Катерини її фаворити — офіцери Орлови. Павла I, що був, як і його батька, несповна розуму, вбили теж офіцери гвардії, і про підготовку до вбивства знав його син — Олександр, наслідник трону. Царя Олександра II вбили революціонери бомбою, яку спорудив українці — учений хемік Микола Калігула. Таких прикладів в історії дуже багато. Із роду засновника Римської династії Юлія Цезаря (його вбито 44 року перед Христом) був імператор Гай Цезар на прізвисько Калігула („чобіток“). Цей самодержавний володар Римської імперії став душевнохворим психопатом: він уявив себе найбільшим генієм і звелів позрізувати голови в стунках філософів, воєвників тощо, які стояли його полцях і садах, та насадити на ті статуї зображення його власної голови. Діявства імператора Калігули викликалі проти нього гнів у його власній гвардії. Калігуло

вбито 37-го року нашої ери. На троні російських царів був 1796-1801 року син Катерини II Павло I. Його батька — Петра III вбили за згодою Катерини її фаворити — офіцери Орлови. Павла I, що був, як і його батька, несповна розуму, вбили теж офіцери гвардії, і про підготовку до вбивства знав його син — Олександр, наслідник трону. Царя Олександра II вбили революціонери бомбою, яку спорудив українці — учений хемік Микола Калігула. Таких прикладів в історії дуже багато. Із роду засновника Римської династії Юлія Цезаря (його вбито 44 року перед Христом) був імператор Гай Цезар на прізвисько Калігула („чобіток“). Цей самодержавний володар Римської імперії став душевнохворим психопатом: він уявив себе найбільшим генієм і звелів позрізувати голови в стунках філософів, воєвників тощо, які стояли його полцях і садах, та насадити на ті статуї зображення його власної голови. Діявства імператора Калігули викликалі проти нього гнів у його власній гвардії. Калігуло

— Так? — в голосі доктора почувся хвилювання. — Чого ж вони хочуть? — Не знаю. Питала, як її дівоче прізвище, де вона тепер, коли приїхала до Америки.

— Що ж ви їй сказали? — Те, що знала. Але ж майже нічого про неї не знаю. Я тільки секретарка, зі мною ніхто нічим не ділиться і не ділився, — не без гіркоти відповіла дівчина.

— Так краще для вас, дорога. Пізнавати Грету це все одно, що дивитися в глибоку, темну криницю. Гадаю, що і покійний Олекса не міг про все дізнатися.

— Хто убив Олексу? — раптом, дивлячись просто у вічі доктора, суворо запитала дівчина.

Доктор промовчав. Потім, якось безнадійно махнувши рукою, сів на канапу і сховав обличчя в долонях.

— Докторе, я чекаю на відповідь! — тоном наказу повторила Ольга.

— Що з вами, дівчино, чи не думаєте ви? — Так, я думаю! — безжально ствердила Ольга.

Доктор схопився з канапи, його обличчя було бліде, уста тремтіли, очі горіли гнівом і болем.

— І це говорите ви, ви, що знаєте мене ліпше, як будь-хто інший! Ви задихнувся, рвонув комір сорочки і знову знеможено сів на канапу. Крізь пальці рук, якими він затуляв обличчя, одна за одною закапали великі, прозорі сльози.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

БУДІВНИЧІ КАНАЛИ

На світлаку історії людства стоїть невелика ростом людина з мотикою в руці, що прокопав річках десь в Єгипті чи Месопотамії. Вони працює в поті чола, напружуючи свій, великий глибиною, нависає до намулистого берега річки. Ось останній, драматичний удар мотикою у земляну стіну, крізь яку рвучим руслом вривається з річки піниста вода, сповнюючи річку по вину.

В тім моменті народилася цивілізація нашої планети. Ми ніколи не будемо знати її найменша людини, що збудувала перший іригаційний канал, ні її думок, коли вона виснажена та обмалена сонцем, дивилася з тріпотом на результат своєї праці. Одне є певне, що підкорення контролю води людини стало початком її володіння землею та казкових дослідницьких осягів. Вона потребує гостріших та тривкіших знарядь для прокопування каналів — дало початок розвиткові металургії, потреба водних помірів лягла в основу розвитку математики, будови водних веж та обстежених платформ. Повені лягли в основу розвитку архітектури та астрономії, врешті збільшення родючості землі, а це принесло людині в дарунок дозвілля та швидке залюднення нашої планети.

Роль води в рості та розвитку рослин була для старовинних людей містерією, якою вона залишилася й до сьогодні, і ми часто — густозавдасмо собі питання, яким чудом фотосинтези вологи та тепло сонця вирощують хвилясті лани збіжжя?

Найбільшими будівничими каналів старовини були єгиптяни та єгиптяни. Ніхто не знає, звідкіль прийшли єгиптяни, чи з-поза Кавказу, чи з-над Каспійського моря. Тонколіній, меткі та дуже виталі, єгиптяни поселилися в долині між ріками Євфратом і Тигром, приблизно в той час, коли фараон горішнього Єгипту йшли походом на північ в напрямі гирла Нілу. Найстаріша мала світу, вирита стільохсот з очерету на глиняній таблиці, представляє великі водні канали, що перепливають через старовинне місто Нілпур. Сьогодні вітер котить гарячим піском по руинах Нілпурі, а ріка Євфрат виколобила собі інший канал в напрямі до Перської затоки.

Долини Євфрату і Тигру судилося бути колоскою людської цивілізації, що була позначена винаходом клинового письма (єгипетської), металургії (гетині), водної інженерії (асерійської). Завдяки вчасному розвитку технології, рільництва та торгівлі вона стала джерелом багатства та великого добробуту, а одночасно тереном постійних нападів близьких і дальніх сусідів: Вавилону (Гаммурабі), Персії (Кир, Кексес, Дарій) та Македонії (Александр Великий).

Кожний з нових володарів продовжував будівництво водних каналів. Геродот описує, що ціла Ассирія була густо пересічена скомплектованою сіткою каналів, що нагадували артерії людського тіла. І столиця Вавилон була тоді найбагатшою провінцією Перської імперії, що продукувала пшениці більше, як Єгипет. Він відмічує таку основну різницю між водними каналами в Єгипті та Ассирії: в Єгипті канали

були сповновані природною повинною ріки Нілу, в Ассирії їх наповнювали ручними помпами чи пак черпаками, що нагадували наші колодязі. Будівничими каналів в Єгипті були фараони, що будували їх з величезною снагою і завзяттям уздовж ріки блакитного Нілу. Тимі каналами лив під час повені періодичного піднесення Нілу в місяцях червні і липні життєдайний намул на поля, які на чей під діямим штучного добрива давали багаті плоди та двократні врожаї.

Не маючи природних дощів, Ніл був для єгиптян дарунком богів та шляхом для мандрівки душ на „той світ“. Найбільшим єгипетським будівничим каналів був легендарний король Скорпін. Першим історичним королем — будівничим був Менес, що 3,000 років перед Христом здобув походом гирло Нілу і з'єднав усю долину тієї ріки. Згідно з описом Геродота, Менес поставив на Нілі греблю і скерував його іншим руслом, а на осушеному, урожайному кориті старого Нілу збудував свою столицю Мемфіс.

Сила та багатство Єгипту були засновані на будові нових каналів, і тому кожна королівська династія започатковувала щораз нові публічні роботи. І так, Ахтій IV прокопав канал між містом Гераклеополісом та Мемфісом довжиною 55 миль. Щоб увезлажити різницю господарство від химер повені, фараон Аменгет збудував штучне озеро довжиною понад 420 миль, що було сполучене каналом з рікою Нілом.

Але найбільшим осягом в каналобудівництві Єгипту слід вважати будову каналу між східною дельтою Нілу та Червоном морем, між містами Ваді-Тумляйїт та Суєзом. Цей канал мав започаткувати єгипетський князь Некос, а завершив його будову перський король Дарій. Під час будови того каналу згинуло 120,000 єгиптян.

Аж донедавна наука мала сумніви, чи дійсно Дарій здійснив започаткування великого каналу між Середземним та Червоном морями, але в 1866 р., коли французький будівничий Лессепс почав будову Суєзького каналу, знайдено в піску 18 фрагментів червоного граніту, на яких були вирізьблені чотири мовами („перською, медійською, асерійською та єгипетською“) текети відкриття цього каналу. На жаль, його велике діло не устояло проти дії часу нещадного піску. Глибиною в 265 р. п. Х. Птоломей II, внук Філіппа Македонського та племінник Александра Великого розкопав та уруховав цей канал.

Страбон, грецький історик і географ, згадує, що цей канал мав декілька шлюзів з рухомими запорами, що дозволяли кораблям впливати та випливати з каналу в довільному місці. Згідно з описом римського ученого Е. і циклопедиста Плінія цей канал мав 37 миль довжини, 100 стп ширини та 40 стп глибини. Але й він не устояв перед зубом часу, бо 300 років пізніше, коли Антоній і Клеопатра, втікаючи після битви під Акціум від фльоти Августу Цезаря, хотіли перейти кораблем через цей канал, він був уже порожній і частинно засипаний піском.

— Простіть мені, докторе, простіть! — дівчина намагалася відірвати його руки від обличчя. — Але зрозумійте мене, я любила Олексу... (Ольга вперше висловила вголос свою таємницю). Я тепер ходжу, як в тумані. Я так довше не могу жити! Ви ховайте від мене правду! — Дівчина говорила, як в маячніні і її сльози падали на коліна доктора, змішувачись з його сльозами.

Доктор відірвав руки від обличчя і вийняв хустку. — Олекса я і сам не знаю правди, — втомлено відповів він.

(Далі буде)

Алла Косовська

ДВІСТІ ПЕРШІЙ

(9)

Як не дивно, ім'я доктора Куйдича агент не згадав ні разу. Значить, справа не в убивстві, а в чомусь іншому.

— Вам відомо, де перебував тепер артистка? — запитав гість.

— Ні, ми самі її розшукували у зв'язку зі смертю її чоловіка, але всі спроби були даремні: листи і телеграми верталися, бо точної адреси ніхто, крім її покійного чоловіка, не знав. Її трупа вийшла в турне по Америці і Канаді на півраку.

На цьому розмова закінчилася і гість, подякувавши, відійшов, а Ольга залишилася, схвилювана й пригнічена, бо не зважила розкрити представнику ві закону свої підозріння щодо смерті Корсуна.

Адже тоді треба було просто вказати на Куйдича, а вона... ні, вона і сама, будуючи свої підозріння, як їй здавалося, на незаперечних фактах, не могла повірити в його злочин. І знову тяжка невпевність охопила дівчину, знову заболіло серце за втраченим ко-

ханом, і Ольга гірко заплакала, сидючи в куточку своєї маленької канцелярії. Так знайшов її доктор Куйдич, повернувшись зі шпиталю.

РОЗВ'ЯЗКА

Він стояв перед дівчиною, злегка нахиливши голову набок, подібний до великого, довгодзьобого і сумного птаха. А вона плакала, сидючи з ногами в кріслі і сховавши обличчя в його м'якій спинці.

Він з ніжністю дивився на цю безмежно дорогу йому голову, на ті тремтлячі дівочі плечі, обтягнені білим полотном халата. Здавалося, він міг би віддати решту свого життя, щоб мати право обійняти ці плечі, притиснути до свого серця цю голову, всю її, таку чудесну, молоду, свіжу. Але спогад про невдалий порив міцно тримав його, не дозволяючи навіть наблизитись до дівчини. О, так! Він добре пам'ятає той гідливий рух, яким Ольга стерла сліди його поцілунків зі свого обличчя.

— Що з вами, Ольго? — запитав нарешті доктор, коли Ольжині ридання поволи вщухли.

— Нічого! — майже сердито відповіла дівчина, вийняла з кишені халата хустку і витерла заплакане обличчя. Потім спустила ноги з крісла, встала і вже спокійним, діловим тоном сказала:

— Приходили з ЕФБІАЙ.

— Чого їм потрібно?

— Цікавилися Гретю.

Субота, 16-го вересня 1972 року год. 8:30 веч.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

ТЕНІСВИНІ ТУРНІР УНІОСОУЗУ „16" і „8" НАПКАРИХ

Субота і неділя, 16-го і 17-го вересня 1972 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Субота, 16-го вересня - МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА. Танцювальна група Петра Марунчака, Монреаль, Канада. Оркестра „Рушничок", яка гратиме також під час забави і вибір

МІС СОЮЗІВКИ НА 1973 РІК

Просимо Округи і Відділи організувати прогульки на цей день.

Молода українка в Новій Зеландії

Канберра. — Молода українка-професіоналістка Марія Гладун із Сефтоу, де живуть її родичі, виїхала на працю до Нової Зеландії. Сіднейська „Вільна Думка" стала щотижня приїждати до них і навчати їх читати й писати по-українському. Із Сефтоу вислано їй українські підручники.

днина мають по 10 дітей. Паїна Марія, „добачивши, що діти не вміють говорити й читати по-українському і не мають де вчитися, а хочуть, стала щотижня приїждати до них і навчати їх читати й писати по-українському". Із Сефтоу вислано їй українські підручники.

НОВА ЗАЯВА ЯРОСЛАВА ДОБОША

Після надрукованих спогадів у совєтських газетах звідомлень про пресові конференції із звільненим з-під арешту українським студентом з Бельгії Ярославом Добошем й опублікованих в українській еміграційній пресі заяв Я. Добоша, як також заяви проводу ОУН в його справі, у торонтоському „Гомоні України", ч. 37 з 2 вересня появилася нова заява Ярослава Добоша, адресована урядовим і судовим установам СРСР і УССР та міністерству закордонних справ Бельгії. Текст нової заяви Я. Добоша передрукований нижче повністю:

будь-яких політично-розвідничих цілей. Моєю ціллю було побачити Україну й життя українського народу. 2. Вудучи вихованим в умовах, де люди з усіх країн світу вільно обмінюються думками, поглядами, друкованим словом, мені й на думку не прийшло, що мої принагідні зустрічі з українськими людьми в Україні можуть бути кимось потрактовані як незаконні і шкідливі. Тому я ніяк не міг зрозуміти, чому тих чесних людей переслідують і судяться як злочинців. У нормальних демократичних країнах таких людей, що мають власну думку, видивляється і ціниться.

КГБ теж примусило мене в той сам спосіб написати листа до Верховного совєста СРСР, зміст якого є неправдивий, та виступати на двох пресових конференціях у Львові і Києві з приготовленою майором Борисом Маліхіним, старшим слідчим КГБ, нібито моєю „заявою". 5. Щойно повернувшись до Бельгії та прийшовши знову до сили і нормальному психічному стану, я зрозумів, для яких цілей потрібні були КГБ мої „заяви" і „заяви". Приписавши мені „проведення підривної антирадянської діяльності", КГБ повязало зі мною і арештувало цілий ряд українських культурних діячів, яких я ні не знав, ні не бачив, як наприклад В. Чорновіл, С. Сверстюк та інші (повідомлення совєтських газет від 14. 1. і 11. 2. 72). Про це я прочитав щойно в Бельгії.

Союзний День Нью-Йоркської округи

Запланована поїздка на Союзівку членів УНС Нью-Йорку й околиці відбулася в неділю 20 серпня 1972 р. Уже раненько зібрались люди в Асторії біля старої церкви, а в Нью-Йорку біля Нар. Дому й чекали на прихід автобусів. Веселому їхньому настрою сприяла чудова соняшна погода й поміркована температура літнього дня. До прогульки зголосилось більше осіб як приділено місць в автобусі, тому голова Округи д-р Іван Фліс і секретар Микола Хоманчук цих ще мали місця пересели своїми автами.

Залученою поїздка на Союзівку членів УНС Нью-Йорку й околиці відбулася в неділю 20 серпня 1972 р. Уже раненько зібрались люди в Асторії біля старої церкви, а в Нью-Йорку біля Нар. Дому й чекали на прихід автобусів. Веселому їхньому настрою сприяла чудова соняшна погода й поміркована температура літнього дня. До прогульки зголосилось більше осіб як приділено місць в автобусі, тому голова Округи д-р Іван Фліс і секретар Микола Хоманчук цих ще мали місця пересели своїми автами. По двох годинах їзди, в'їхали ми в тіні розлогих дерев — в алеї Союзівки. Одна з них веде в ліс до каплиці. Туди пішли ми щоб разом з іншими зложити поклін Богови-Творцеві. Службу Богу відправляв парох Союзівки о. І. Мак. Багато зрозуміння й любови виявляв він до українських обрядів і звичаїв, що можна було завважити під час священних очисів. Чудовий звичай! Правдоподібно сягас він сірої давнини, часів коли наші предки почитали красу й силу природи. Тому любов і пошана до найкращих плодів нашої землі перейшла віки і збереглася до наших часів, та нажалує наш нарід поволі її занебує. По Службі Божій ми підкріпилися смачним обідом, про якого подбав дир. Союзівки В. Квас. За його ставлення „Союзівки Днів" як теж поінформував присутніх про те, що Округа Нью-Йорку Відділ УНС від кількох років вильовує подіє з однією річчю — платою для дітей до 14 року життя. Відділу В. Оріховський підкреслює, що зрієт УНС багато залежить від добрих працівників, відзначивши, що в 71 році найкраще виявилися з своїх обов'язків в зорганізуванні нових членів д-р Василь Палідвор секретар 204-го Відд. та секретар 5-го Відд. в Асторії Микола Хоманчук, який і досі в Нью-Йоркській округі є першопом в зорганізуванні нових членів, та за добру успішну працю відзначив його золотим зіркою. Подію цю присутні на залі прийняли хвилюю оплесків.

Н. Н.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМПЕТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ НЮАРК-ІРВІНГТОН І ОКОЛИЦІ

ТИЖДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ в днях від 16 до 24 вересня 1972 р.

Субота, 16 вересня, год. 6:30 вечора в Українському Народному Домі Ірвінґтон, Н. Дж.

Доповідь письменниці Оксани Берч на тему „Сучасні українські письменники поза межами України". Уривки з творів ридитуватимуть Тетяна Басник і Юрій Чирковський. Уряджує АДЖК.

Неділя, 17-го вересня, год. 3:00 по пол. в Ньюаркському Музеї

Відкриття виставки українського церковного мистецтва. Кошир українських церковних і народних пісень та народні танці у виконанні Хору церкви св. Івана Хрестителя, дівочого хору „Світан Зілля", Ансамблю Бандуристів під провідом Володимира Юркевича та Ансамблю Танцюристів „Кий" під провідом Романа Стрючкова.

17-24 вересня, в Ньюаркському Музеї

Виставка українського церковного мистецтва під зарядом Святослава і Мирослава Гордінських та Образотворча виставка Ірени Федішини в Hilton Library, Maplewood, N.J.

Субота, 23-го вересня, год. 6:30 веч. в Українському Народному Домі Ірвінґтон, Н. Дж.

Вечір для вшанування 100-річчя народни Богдана Лепкого. Доповідь на тему „Богдан Лепкий — поет українського Поділля" вилосить Оксана Тарнавська. Споми „Гість" відчитас письменниці Дарія Ярославська. Рецитації — Андрій Чирковський. На вечорі буде присуття Софія-Саренія Лепка — дочка Богдана Лепкого. Уряджує АДЖК.

Неділя, 24-го вересня, год. 3:00 по пол. в Ньюаркському Музеї

Кошир української музики, в якому після вступного слова Романа Савицького п. з. „Ukraine in World Music" беруть участь: Марта Цибик — фортепіан, Марія Яценська-Мурована — сопрано, Дарія Гордінська-Каранович — фортепіан, Марта Козельська-Модійчук — сопрано і Рафаїл Венке — скрипаль. Акомпаніюють: Дарія Гордінська-Каранович і Гали Клім.

До Президії Верховної ради СРСР. Копії до: Верховної ради УССР Прокуратури УССР Верховного суду УССР РАТАУ Міністерства закордонних справ Бельгії.

Я, Ярослав Добош, 1947 року народження, студент соціології, замешкалий у с. Масмехелен, Корнаган страт, 11, Бельгії, бельгійський громадянин, у зв'язку з моєю поїздкою в Україну в грудні 1971 року, арештом і звільненням у червні 1972 року, стверджую наступне: 1. Моя поїздка в Україну була виключно моєю особистою справою, тобто я ні від кого жодних доручень не мав і не мав на меті

як оцим доводжу до Вашого відома, як і до відома цілого світу, що спрепаровані слідчим КГБ мої „заяви" та „заяви", хоч і підписані мною в час мого фізичного вичерпання і психологічного заломання, після „п'ятимісячної методичної „обработки", є в своїй суті неправдиві, а також вношу свій рішучий протест і засуджую нелюдські методи знущання над людиною в СРСР, і особливо протестую проти переслідування українських культурних діячів, яких в Україні намагаються всіма засобами знищити.

ОБЛІК УКРАЇНЦІВ, ЯКІ ЩЕ НЕ ЗАРЕЄСТРУВАЛИСЬ

Рестрація українців, які хотіли б прийняти участь в наступних Президентських виборах відбудуться при УКР. НАРОДНІМ ДОМІ в НЮ ЙОРКУ в середу, 13-го вересня, від 4-6 по пол. і від 8-10 веч. та в п'ятницю, 15-го вересня, від 4-8 веч. УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ ІД GOOD GOVERNMENT VOTER PROJECT

Проситесь принести зі собою горожанські папери

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЮ ЙОРКУ

Відкриття сезону 1972-73 ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ в пісні, слові і прозірках

Участь приймають: пл. сен. Зенон Корчичевський, пл. сен. Люба Крупа, пл. сен. Волод. Савчак, ст. пл. Наталя Чума і хор Гурґа старших пластунок станиці Нью-Йорк. Показ прозірок з ЮМПЗустричі: пл. сен. Іванки Ганкевич, пл. сен. Остапа Савчинського і ст. пл. Юрка Кудьмовича. Початок год. 7:30 вечора

Увага! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! Увага!

НАУКА В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ва „Самопоміч" в Нью Йорку РОЗПІЧНЕТЬСЯ в суботу, 16-го вересня 1972 року

В ПИСИ до всіх класів відбуватимуться до 16-го вересня в урядових годинах в домі Т-ва „Самопоміч" в Нью Йорку при 98 Друга Авеню.

7. В ім'я справедливості і гуманності належить звільнити арештовану українську інтелігенцію, переслідувану за національно-культурну діяльність і оборону людських прав.

Ярослав Добош Масмехелен, 26 липня 1972. Завірення підпису

Я, нижче підписаний Посиф Велш, доктор права і публічний нотар в Масмехелен, потверджус, що підпис під вищезазначеною заявою є Ярослава Добоша, студента, народженого в Велдінґфалден 19-го липня 1947 р., що живе в Масмехелен, Корнаган страт, число 11.

Месмехелен, 26-го липня 1972 р.

ПОДАКА

У четвер, 31-го серпня 1972 р. упокоїлась у Богдана наш Найдорожча МАМА І СЕСТРА

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ МАМИ П БАБУСІ бл. п. ЄВГЕНІІ З БАЧИНСЬКИХ ГОЛОВНА-ФЕРЕНЦЕВИЧ

Буде відправлена ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА в четвер, 14-го вересня 1972 року о год. 9-й ранку

Замість квітів на свіжі могили Мушів наших Дорогих Членинь бл. п. д-ра МІКОЛА ХИЛЯКА

Замість квітів на свіжі могили Кузена бл. п. МІКОЛА СІВГО

Замість квітів на свіжі могили Мушів наших Дорогих Членинь бл. п. КАТРИ МОРОЗ

Замість квітів на свіжі могили Кузена бл. п. МІКОЛА СІВГО

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК. НЮАРК, Н. Дж. ШКІЛЬНИЙ РІК 1972-73

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ СВ. П. О. КАНОНІНА СТЕФАНА ХАБУРСЬКОГО

МАРІЯ з Долницьких ШАРІЙ

ПРАВДА, ПРИНЕСЕНА З БУКОВИНИ

(Закінчення з стор. 2-ої)

М'єю відпочивав над морем в Криму, де студенти підлеглого йому технікуму в порядку виробничої практики обслуговують усі харчові підприємства.

Зловживаючи своїм службовим станом, він і його родина протягом двох місяців безплатно тут харчуються і задрма має виллю.

Однак, цей представник трудящих перед студентами і викладачами часто виступає патріотичні промови, що треба бути опадним і берегти кожну державну копійку. Але в умовах союзовської "демократії" ніхто не відважиться його запитати: "А скільки ж державних копійок ти незаконно поклади до своєї кишені?"

В технікумі, де його влада над викладачами і студентами необмежена, панує атмосфера страху і доносів. Кращих викладачів технікуму звільнено з роботи за те, що не мовчали і справедливо критикували директора технікуму за його грубість і нетактовність.

Викладач хемії Сергій Петрушко не раз виступав проти русифікації буковинських дітей, які в технікумі не чувають рідної мови, тому що всі предмети, крім історії, яку викладає Олена Гнатівна Мальванова, і української літератури, яку викладає автор цієї кореспонденції, викладаються російською мовою.

Заслужують на увагу той факт, що більшість викладачів технікуму живе на Буковині вже понад 20 років і вивчили за цей час якусь чужу мову, але свідомо ігнорують мову українського народу. Питання русифікації було предметом гострої дискусії між викладачами, які захищають рідну

мову, і викладачами - шовіністами, які не приховують своєї зневаги до української мови і культури.

До таких в першу чергу належить заступник директора технікуму в навчальній частині, українець з походження Петра Григорович Модчук, родом з Козятина Вінницької області. Цей мерзотник - антиукраїнець є тасним агентом КГБ і пише доноси на свідомих українців, обвинувачуючи їх в українському націоналізмі. Таким же негідником є викладач військової підготовки, емеритований полковник Григорій М. Семенчук.

Дійшло до того, що один з викладачів скаржився авторові цих рядків, що боїться обвинувачення в українському націоналізмі і тому викладає свій предмет російською мовою.

Вже стало нормою, що в технікумі всі партійні і комсомольські збори педагогічні і методичні наради всілякі конференції проводяться тільки російською мовою. Цією ж мовою випускаються стінні газети, складаються звіти.

Українські діти з буковинських сіл за роки навчання в технікумі відвикають від рідної мови і засвоюють мову чужу. Звідси і починається русифікація народу.

Автор цих рядків дуже поплатився за свій протест проти русифікації на Україні, яка з кожним роком зростає.

Хотів би, щоб мій голос дійшов до Буковини і щоб там знали, що я виконав свій обов'язок, розповівши людям правду, яка на Буковині вже давно замурована.

У МЮНХЕНІ ВІДБУЛАСЯ ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ

(Закінчення з 1-ої стор.)

"Олімпійське село" в Мюнхені

ті на діяльність Міжнародного Олімпійського Комітету, перспективи на майбутнє, планами УОР і його заходів на XXI-шу Олімпіяду, яка має відбутися в 1976 р. в Монреалі. На конференції дано змогу присутнім прослухати частину розмови ген. секретаря УОР О. Зінкевича з проф. Іваном Р. Гузенком, членом Олімпійського Комітету СРСР, професором московського університету і працівником міністерства високої освіти СРСР.

Прослуханий запис звучав: О. Зінкевич: Іване Романовичу, коли б Організаційний Комітет МОК-у запросив Україну взяти окрему участь в наступній XXI Олімпіяді в Монреалі, чи Україна виступила б на ній під своїми прапорами, цілком самостійно?

Проф. І. Гузенко: Мені втрущувати це питання не поручали, а моя думка така: є українська Верховна Рада, є Рада Міністрів Української РСР, є ЦК Комуністичної Партії України, єсть спортивні організації, єсть Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів. Вони зберуться і приймуть рішення. Я думаю, що рішення буде правильне...

О. Зінкевич: А чи рішення буде прийняте в Києві чи в Москві?

Проф. І. Гузенко: А чому з Києва нада іхати в Москву, щоб приймати рішення? Єсть можливість в Києві прийняти рішення. В Києві є кому рішення. Для цього вибирали депутатів, назначили міністрів, щоб вони рішали всі питання...

О. Зінкевич: Дуже часто депутати відкидають... Але це не важко... Проф. І. Гузенко: Ні, Ні, Підждіть... Підждіть нащодня розмова тривала біля півтори години і що в ній найбільше уваги було прис-

вячено питання участі України в Олімпіадах і різним пов'язаним з цим, питанням. Крім цього дискусію в справу аргентинців на Україні, русифікації, національної дискримінації, репресій, нищення культурних пам'яток, туристського руху, културного обміну, проти-союзовських виступів в часі Олімпіади.

В часі конференції, крім відповідей на різні питання, теж подано до відома інформації про українців, які беруть участь в Олімпіадах в складі олімпійської команди СРСР і Канади та про їхні осягні.

На закінчення конференції, п. Мудрик поінформовав, що при Українських Організаціях Визвольного Фронту створено ще один Український Олімпійський Комітет, який теж змагається за участь України в Олімпійських іграх, а також про молодіть СУМ-у і АБН та їхню діяльність в Мюнхені.

Відбігаючи від суті обговорюваних питань, на Конференції було теж поінформовано про працю матірної ОУН в часі Олімпіади, "Смолюскіну", "Міжнародної Амнестії", з якою "Смолюскіни" веде спільну роботу, та Організації Оборони Людських Прав на Україні.

В пресовій Конференції взяло участь біля 60 осіб, серед яких було кілька чужинців, а також представників української преси з Австралії, Швейції, Англії, З-СА, Канади, Франції, Німеччини, Австрії. Серед присутніх гостей були - президент СКВУ мгр А. Мельник, ректор УВУ проф. В. Янів, голова Німецько-Українського Т-ва Ернет Блявс, п-ні Слава Стецько, б. голова УНРА д-р Яків Маковецький, інж. Мирон Коновалець, інж.

В'єтнамські комуністи відновили свою давню мирову пропозицію

Сайгон. - Підпільне комуністичне радіо - також радіостанція в Гануо - проголосило "нову" мирову комуністичну пропозицію, яка насправді є повторенням давньої, тільки в лагідній та обережній формі. Ото ж комуністи наполягають, щоб створити "тимчасовий" уряд з представників трьох таборів - комуністичного, теперішнього сайгонського режиму та "нейтральних" в'єтнамців. Комуністи зазначають, що це не була б спроба захопити ними владу, бо вони були б в меншості в такому уряді, але той уряд виявляв би існуючу дійсність, в якій у Південному В'єтнамі існують "два уряди і дві армії". Комуністи наполягають далі, щоб Америка перестала підтримувати режим у Сайгоні, що його називають "лакейським" і щоб відкинули з В'єтнаму всі свої збройні сили та припинили бомбардування Північного В'єтнаму. Речник американського Уряду заявив у Вашингтоні, що в тій пропозиції "нема нічого нового, але Уряд уважно розгляне її". Тим часом до Парижу вернувся головний представник Північного В'єтнаму, Ле Дук То, з яким Генрі Кіссіджер переріз був уже 16 засекречених "приватних" розмов. Ле Дук То відмовився ска-

зати, чи він знову зустрічався з Кіссіджером, тільки ствердив, що у Москві, де вони обидва перебували в минулу неділю, він з Кіссіджером не стрічався. Але Ле Дук То заявив, що "настає пора, щоб американський Уряд вибрав виразно, чи хоче миру чи війни". Поки що не видно познан на зміну комуністичного становища, для Америки несприятливого.

Вітайте в слесі УНСоюзу!

ВИНЕН СОБАКА - ЗАСУДИЛИ ЛЮДИНУ

Київ. - На два з половиною роки в'язниці засудив суд електроварника з Прилук М. Зінченко, за вину у ненавистному збистві". Сталось, як писала "Молодь України" з 19 серпня так, що М. Зінченко з підростком В. Сараненком підпалили човном на великому озері на половині М. Зінченко поклав біля себе наладовану рушницю, із піднятим спусковим курком: "У цей час до господаря дістався собака, який, забравшись у човен, лапою зачепив спусковий гачок, і пролунав трагічний постріл. Ним було за-Сараненку". Підросток загинув, винний у ненавистному випадковому збистві пішов до в'язниці.

Праця HELP WANTED MALE

ПОРТОВІ РОБІТНИКИ Постійна праця. Юніама платна, нічна зміна. Компанія бенефіт. Інтерв'ю поїт. 1-4 по пол. Звертаєтьс Mr. Grady. Мусить плідно читати і писати по-анг.

ROADWAY EXPRESS, Inc. 72 2nd St. So. Kearny, N.J. Equal opportunity employer M/F

MACHINE SHOP

Tool & Die makers, machinists, & mechanics needed in tool-room of expanding manufacturer. Challenging opportunity to develop exp. in a congenial atmosphere w/rapid growth & advancement. Evening int. arr. Call Mr. Ernest Bafeth at 773-8660 Days, 833-7765 nights. DUROLET CO. INC. 2 Barbours Ave. Passaic, N.J.

Розшування

КАТЕРИНА СМІЛКА пошукує свою сестру ГАННУ СМІЛКА АНДРИВНУ народжену в місті Городок, Львівської обл. на вул. Цимбарній, 1921 року. Вістку прошу слати на адресу: M. Cukrowski 30-52 - 45th Street Long Island City, N.Y. 11103 Заграти чітаси прошу про передруку.

Праця FEMALE

ЖІНКИ ПРИЙМАЮТЬ ПРАЦЮ на кілька годин. Пон. до четверга, 4 по пол. до 7-8 по пол. П'ят. 1:30 до 6:30 по пол. Приймає школа в Н.У.С. Добра платня, постійна праця. Добрі умови праці. Голоситесь особисто, не телефонувати. 100 East End Avenue, N.Y.C. 10 AM to 3 PM. Ask for Mrs. Werner.

HOUSEKEEPER

Good pay, pleasant working conditions; year round employment; Must be available weekends. Uniforms supplied. Apply in person. HOWARD JOHNSON MOTOR LODGE Rte. 22 at West End Ave. North Plainfield, N.J.

Замовляйте українські шкільні підручники

авторства видатного педагога бл. н. Марії Дейко

- РІДНЕ СЛОВО - перша читанка після "Букваря" \$3.30
ВОЛОШКИ - читанка для другого року навчання 3.30
РІДНИЙ КРАЙ - читанка для третього року навчання 4.00
СВІТАН ЗІЛЛЯ - читанка для четвертого року навчання 4.70
ПРО ЩО ТИРОА ШЕЛЕСТІА - читанка для п'ятого року навчання 5.40

Копти пересилки: 21 центів від поодинокі книжки. Від замовлень зі стейту Нью Джерсі 5% стейтвого податку.

Належність (ількі чеками або поштовами переказами) слати: Svboda - Bookstore 81-83 Grand Street (P.O. Box 346) JERSEY CITY, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6808. Прилет спадунів ускладнює справу

Тей Тарзане, чому наді-тають люди з неба? Це, Муму, мої приятелі! Тей Тарзане, чому наді-тають люди з неба? Тей Тарзане, чому наді-тають люди з неба? Тей Тарзане, чому наді-тають люди з неба?

ВІДПІШИ ВІД НАС

МАКСИМ ДУДН, член УНСоюзу Відд. 292 В-на св. Ів. Христителя в Детройті, Міш., номер 22 серпня 1972 р. на 75 р. ж. Став членом УНСоюзу в 1949 р. Полішив у стейту друзину Стефанію, дольку Оксану, 3 синів: Тараса, Богдана, Михайла, 2 сестри і 12 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Holy Sepulchre, Southfield, Mich. Вітча Ному Пам'яті! П. Федик, секр.

ВАСИЛЬ БІЦАК, член УНС Відд. 333 Т-ва Запор. Сів в Нью Брансвіку, Н. Дж., номер 12 липня 1972 р. на 79 р. ж. Нар. в Рогатині, Україна, і став членом УНС в 1933 р. Полішив у стейту 3 синів: Степанія, Михайла, Івана і дольку Ануу. Похорон відбувся на цвинтарі Franklin Mead Park в Нью Брансвіку, Н. Дж. Вітча Ному Пам'яті! Секретар

ІРОСЛАВ ТЕРЛЕЦЬКИЙ - член УНС Відд. 175 В-на св. о. Миколая в Детройті, Міш., номер 17 серпня 1972 р. на 61 р. ж. Нар. в с. Роді, Україна і став членом УНС в 1951. Полішив у стейту друзину Надію, дольку Іллію. Похорон відбувся 19-го серпня в с. на цвинтарі Holy Sepulchre, Southfield, Mich. Вітча Ному Пам'яті! І. Смерек, секр.

МИКОЛА СИВЕНТ - член УНСоюзу Відд. 240 Т-ва С. Ковальця в Клівленді, Огайо, номер 16 серпня 1972 р. на 48 р. ж. Нар. в с. Липко, пол. Добровіль, Зах. Україна і став членом УНС в 1950 р. Полішив у стейту друзину Ануу, 2 синів: Зрослава і дольку Варвару, дольку Зімовію, вчуку, 2 братів та 2 сестри. Похорон відбувся 14 серпня в с. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Паррі, Огайо. Вітча Ному Пам'яті! М. Кіричак, секр.

ЕМІЛЬ КРУК, член УНСоюзу Відд. 364 В-на св. Василія в Клівленді, Огайо, номер 12 серпня 1972 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Великі Мости, Україна і став членом УНС в 1933 р. Полішив у стейту друзину Варвару, дольку Зімовію, вчуку, 2 братів та 2 сестри. Похорон відбувся 14 серпня в с. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Паррі, Огайо. Вітча Ному Пам'яті! В. Владика, секр.

ІВАН М. КОЛОДЦІН, член УНСоюзу Відд. 1 в Шамоліні, Па., номер 26 серпня 1972 р. на 51 р. ж. Нар. в Шамоліні, Па. і став членом УНС в 1948 р. Полішив у стейту друзину Катерину, 4 синів: Івана, Філіпа, Річарда і Юрія. Похорон відбувся 30 серпня в с. на цвинтарі Transfiguration, Shamokin, Pa. Вітча Ному Пам'яті! Секретар

ARKA Company ОБРАТНИЙ ШОП 48 E. 7th St. Tel. GR 3-5550. New York 10003 ЗНОВА ДО ШКОЛИ! Шкільні книжки без видання в Арці на складі.

Різно

ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430. Вислашуйте ПАЧКИ з ОДИНОМ і КАРТКАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. М'ємо на складі все потрібне до вислання: Поештові чеки, ГУБЛЕНІ ПЕРТІФКАТИ з прив'язкою ПАЧКИ до ПОЛІЩІ (таким ухисаєм поштом). Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 - 6:00 веч. В неділю, від 10 до 2 по пол.

ЖІНКА або МОЛОДА ДІВЧИНА в знанні української мови. Потрібно зайняти 1 1/2 річною дитиною, 4 год. денно по полудні і часом вечорами. Середня Ментенуа, Пропу-тля. (212) 889-4235 - Ірена Стенура.

ВЧИТЬСЯ ПО-АНГЛІЙСЬКИ в НЬЮ-ОРСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ 14 тижнева програма, денні, вечірні і суботні класи: граматики, читання, писання, запас слів і вираження наголосу. Реєстрація від 5 вересня - 23 вересня. Класи починаються 20-го вересня. За інформаціями проше телефонувати 598-3931 або пишть до: THE AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE 1 Washington Square N. New York, N.Y. 10003

REAL ESTATE КОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 - Second Avenue, New York, N.Y. Tel.: 377-6400

НА ПРОДАЖ 6 РОДИННИХ МУРОВАНИХ ДІМ в Long Island City, Queens, N. Y. Високо публічного транспорту і склепів. Добра доця. Ціна \$50,000. Зантересовані, телефонуйте на (212) EA 9-2115

Funeral Directors Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Замовлення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБЕННЄ Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦИРА і ЧОВКА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

Д-р Яків Гурський повним професором Сиракузького Університету

(Закінчення з 1-ої стор.)

потім у Пенсильвейнському стейтовому університеті, та з 1956 року почав працювати при Сиракузькому Університеті, як асистент-професор, і хоч був він у тому університеті новою людиною, за його стараннями тут відкрито три курси української мови: початковий і середній для кандидатів на ступінь бакалавра та вищий для студентів-аспірантів. Ці курси викладаються й до цього часу. З початком вересня цього року викладається початковий курс, на який уже вписалось 10 студентів.

Крім української та російської мов і літератури, д-р Гурський від самого початку своєї праці в Сиракузькому Університеті викладає також різні курси з болгаристики, старослов'янської мови та порівняльно-історичної граматики слов'янських мов. Наукові статті та рецензії д-ра Гурського друкувалися в багатьох журналах і збірниках.

Д-р Я. Гурський є співредактором великого збірника, що виходить з нагоди 60-річного ювілею нашого видатного славіста проф. Юрія Шевельова. У цей збірник

входять наукові праці багатьох вчених, як чужинців, так і українців. Кілька років працював д-р Гурський у Школі Українознавства ім. Л. Українки в Сиракузах. Виступав він із доповідями, лекціями тут у нашій громаді, а також і в інших містах. Про д-ра Гурського більше могли б сказати наші студенти при Сиракузькому Університеті, з якими він близько співпрацює. До нього приходять вони за порадами, до нього йдуть вони з своїми радощами й клопатами. Всіх наших студентів-українців можна було не раз бачити в гостинній хаті п-на Гурських при чаї та дружній розмові. Цей весни професора Я. Гурського було запрошено на літній семестр до Гарвардського Університету, де він викладав два курси української мови. Цей ж таки весни раділи всі наші студенти, як також і українська громада м. Сиракуз, довідавшись, що д-р Гурський дістав іменування на повного професора слов'янських мов і літератури при Сиракузькому Університеті.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ШЕ ОДНІСІ МОВИ.

АЛЬМАНАХ-КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ на 1973 рік

ВЖЕ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ДРУКУ ЮВІЛЕННИЙ АЛЬМАНАХ-КАЛЕНДАР НА 1973 Р. присвячений:

100-ЛІТТЮ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ШЕВЧЕНКА 80-ЛІТТЮ „СВОБОДИ“ та ІНШИМ РОКОВИНАМ

- Альманахи-календарі УНС доходять до найдавших закутин Америки і Канади.
Установи, організації, підприємства, мають нагоду, зміцнюючи своє оголошення, поінформувати найширші кола українського громадянства про свою установу.

ЦІНИ ОГолошень: Ціла сторінка \$90.00 Чвертьсторінки \$33.00 Півсторінки 50.00 Одна восьма сторінки 20.00

Замовлення оголошень приймаємо до 30-го вересня 1973 року. Тексти оголошень і належність просимо слати:

СВОБОДА 81-83 Grand Street Jersey City, N. J. 07303